

bodi vedno ogenj sleherne besede
ta stari hrup otroštva v parku
korak ki mu v predsnu prisluhnem

Prevedla Ciril in Jaša Zlobec

ADRIAN MITCHELL, Anglija

Adrian Mitchell se je rodil leta 1932 in se je polnih deset let radikalno ukvarjal s političnim novinarstvom. Sčasoma je novinarstvo zamenjal z ostrimi političnimi verzi, ki jih je bral na javnih srečanjih in so mu čez noč prinesli sloves enega najbolj vznemirljivih mladih pesnikov. Posebno pozornost je zbudil s pesmijo *Vsem, ki jih to zadeva*, z njo je avgusta 1965 v Albert Hallu navdušil neizmerno množico do transa, ob koncu lanskega velikonočnega pohoda CDN pa jo je Peter O'Toole izgrmel čez Trafalgar Square ob hrupnih ovacijah tisočev navzočih. Mitchell zavrača sindrom, da »večina ljudi zavrača večino poezije, ker večina poezije zavrača večino ljudi«.

»Mi,« pravi Mitchell, »počnemo nekaj skrajno preprostega, poskušamo govoriti z ljudmi neposredno in pošteno o stvareh, ki zadevajo vse nas.« Mitchell je prepričan, da je za poezijo pomembneje, da je brana, kot pa da je tiskana, kajti ko pesnik poezijo bere, vidi natanko, komu govori in kakšen odziv imajo njegove besede — pesnik je neogibno tam, navzoč popolnoma — ni skrit za knjigo, ki je prepuščena zavzetosti ali ravnodušnosti kupcev. Mitchellov odnos do realnosti je zavestno kritičen; realnost, kot jo pojmuje on, pa je nekaj, kar vemo vsi. Obsežen izbor iz njegove poezije je izšel nedavno v antologiji sodobne angleške poezije (Penguin), podnaslovljene *POETRY OF THE »UNDERGROUND« IN BRITAIN*.

Michael Horovitz

VSEM, KI JIH TO ZADEVA

Adrian Mitchell

Nekega dne me je resnica povozila.
Moja pot se odtlej ni spremenila
Oblepite mi torej noge z mavcem
Pripovedujte mi laži o Vietnamu.

Slišal sem budilko; kot bi kdo zavriščal.
Nisem se našel, zato sem nazaj zaspal
Napolnite mi torej ušesa s srebrom
Oblepite noge z mavcem
Pripovedujte mi laži o Vietnamu.

Ko zaprem oči ne vidim nič razen plamena.
V knjigo iz marmorja sem vklesal vsa imena
Obložite mi torej oči z maslom